

VEJEN Brørup Holsted

Nita og Chr. Fischer foran forretningen. I midten anes det gamle hus, hvor forretningen startede, med de tre nye flagstænger foran.

Fischers Boligmontering runder 100 år:

Fra gammeldags snedkeri til moderne møbelbutik i løbet af tre generationer

VEJEN: 100 års jubilæer er ikke hverdagskost i disse krisetider. Slet ikke inden for detailhandlen. Og slet ikke et jubilæum, hvor det er den samme familie, der har stået ved roret i de 100 år, tre generationer af samme slægt og med en fjerde på vej. Og tilmed med forretningen samme sted i hele perioden.

Men på tirsdag, 19. oktober, passerer Fischers Boligmontering i Frederik VII's Gade 10 i Vejlen denne enestående milepæl. Det skal markeres med en reception, og i dagens anledning er der blevet rejst tre flagstænger foran forretningen, som skal markere de tre generationer, der indtil nu har drevet forretningen.

Forretningen drives nu som et familieaktieselskab, og det er Chr. Fischer, der leder den sammen med sin hustru Nita - med god hjælp af datteren Jette og svigersønnen Søren Vig.

Johannes Fischer
grundlægger af firmaet

Magnus Fischer
2. generation i dynastiet

Den virksomhed, som Fischers Boligmontering er opstået af, er ældre end 100 år. Det var Chr. Fischers bedstefar, Johannes Fischer, der startede familieforetaget ved i 1882 at overtage snedkermester Peter Willadsens virksomhed i Frederik VII's Gade. Willadsen var af sin læge blevet rådet til at opgive sit arbejde. Hans helbred var ikke godt længere. Johannes Fischer, der var født i Vejstruprød, var dengang 27 år. Han havde lært snedkerfaget i Kolding og havde som svend arbejdet både her og i København. Men hverken han eller hustruen, der var fra Vonsild, befandt sig godt i hovedstaden. Så de var glade for at komme til Vejen. Men det har ikke været let. Johannes Fischer kunne ikke hente penge hos forældrene. Hans mor blev alene med ham og hans søskende, da han kun var syv år, så det var med eget hårdt arbejde, han lagde grunden til virksomheden.

Da de overtog snedkerforretningen var det også landbrug. Jorden helt op til Grunnetsgade fulgte med. Den blev senere solgt fra for den formidable sum af 500 kr.

I 1926, da Johannes Fischer døde, overtog sønnen Magnus Fischer forretningen, og i 1942 optog han sønnen Chr. Fischer, som kompagnon, og han overtog den så alene i 1957. Faderen døde i 1958.

Forretningen er startet i den lille ejendom, der nu rummer kontor, og som nu ligger klemt inde mellem de store udstillingslokaler. Allerede i 1904 udbyggede man med udstillingslokaler, nemlig naboejendommen, der nu er Chr. og Nita Fischers hjem. Men de blev i 60'erne erstattet af de mere moderne lokaler med store udstillingsvinduer.

Bagved ligger værkstedsbygningerne. Men værkstedet blev i 1963 flyttet ud til Engvej. I 1979 blev Chr. Fischer syg, og man bortforpagtede værkstedet, der nu kører helt selvstændigt.

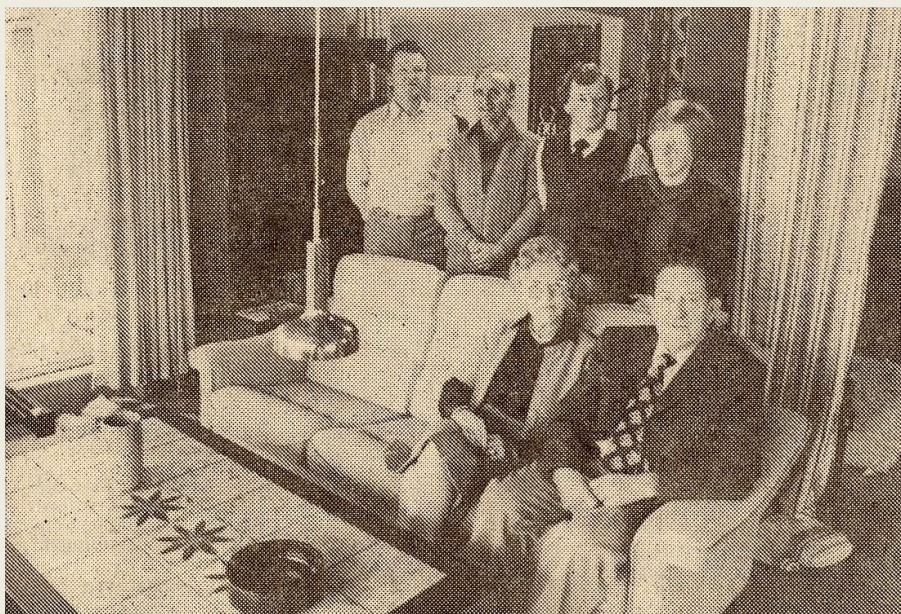
En naturlig ting

Det har aldrig været på tale andet, end at jeg også skulle være snedker, siger Chr. Fischer. Det kom helt naturligt. Jeg gik jo sammen med både min bedstefar og min far. Jeg har suppleret min uddannelse på teknologisk institut og med en handelsuddannelse, for allerede dengang i 30'erne var vi klar over, at der skulle ekstra til, hvis man skulle klare sig. Jeg har måske nok en gang imellem haft lyst til at prøve noget andet, men hver gang, jeg var hjemmefra, blev der kaldt efter mig, fordi der var brug for min assistance.

Jeg var ked af det, da jeg af helbredsgrunde måtte opgive værkstedet, og jeg kan stadig savne håndværket, siger Chr. Fischer og viser med et smil, at han stadig ruller skjorteærmerne op som en snedker bør gøre: Med folden indad, så den ikke samler støv.

Mens det faldt helt naturligt for Chr. Fischer at gå ind i firmaet, har det ikke været så naturligt for fjerde generation. Jette Fischer Vig er bankuddannet, mens hendes mand er udlært i firmaet. Hun blev kastet ud i arbejdet bl.a. med at passe kontoret, da hendes far blev syg i 1979. Og hun og hendes mand måtte også passe begravelsesforretningen, der som en naturlig ting har fulgt med i alle 100 år, men som er Chr. Fischers personlige firma og ikke med i familieaktieselskabet.

Men Jette og hendes mand er glade for arbejdet i firmaet. Hun har to søstre, Else, der bor i Vejen, og Grethe, der bor i Rungsted. De er begge gået bankvejen. Der skulle være en chance for også at sikre femte generation i firmaet, Chr. og Nita Fischer har syv børnebørn og et oldebarn.

Ægteparret Fischer i forretningen, siddende i en sofa med noget af personalet bagved. Det er fra venstre Aksel Tækker, Knud Nielsen, svigersønnen Søren Vig og datteren Jette Fischer Vig.

Har været hårdt

Der tales om krisetider nu, men familien Fischer har oplevet hårdere tider. Chr. Fischer kan fortælle, at hans bedstemor sled hårdt i det og bl.a. havde restauration i huset på de store markedsdage, når der var marked hvor gæstgivergården nu ligger.

Og det var slet ikke så let for hans far, Magnus Fischer, at overtage virksomheden. Han havde otte søskende, seks brødre og to søstre, og måtte betale dem ud ved faderens død. Det var han netop blevet færdig med, da krisen satte ind i 30'erne. Selv har Chr. Fischer en søster.

Vi har også selv haft det hårdere end nu, siger Nita Fischer. Vi havde lærlinge på den gode gammeldags facon, hvor de skulle bo og spise hos os. De lærte det hele, både møbel-, kiste- og bygningssnedkeri, og folkene i værkstedet kunne give et nap med i både butikken og begravellesforretningen. Vi har haft sen åbningstid, og så kunne vi lige nå hjem at spise, for så at gå tilbage og ordne regnskaber. Og under krigen oplevede vi vareknapheden. Vi måtte selv fælde træer til at lave møbler af. Og folk kom med gamle olmerdugsdyner, som jeg lå ude på græsplænen og børstede fjer af, så de kunne bruges til møbelbetræk. For min svigerfar ville ikke bruge de mange erstatningsvarer med papir i.

Chr. Fischer er en af de få selvstændige erhvervsdrivende, der har givet og stadig giver sig tid til kommunalpolitisk arbejde.

Han sidder nu som socialudvalgsformand, valgt af Venstre. Han kom ind igen ved sidste valg, efter at have holdt en kort pause på grund af sygdom. Men før den tid har han siddet i byrådet i 16 år.

Jeg har kunnet klare det, fordi vi hele tiden har haft et godt personale, siger Chr. Fischer. Vi har folk på værkstedet, der har været ansat i over 25 år. Det er ikke sådan, at vi har skiftet ud i tide og utide. Men vi er selvfølgelig færre nu. Nogle siger, at det er farligt at give sig til kende politisk, når man driver forretning. Men jeg har nu aldrig følt, at det har generet hverken mig eller forretningen.

Nita og Chr. Fischer mener at kunne se en vis positiv udvikling i salget nu trods krisen.

Folk har sparet så meget de sidste fire-fem år, at de er nødt til at købe noget nu, siger de. Men de er blevet mere omhyggelige i valget. De går efter kvalitetsvarerne. Og det er ikke de modeprægede ting, der sælges mere. Men der er behård konkurrence ikke mindst på tæppemarkedet.

De synes stadig det er sjovt at handle med møbler, selv om det er så helt anderledes, end da de startede.

Jeg kan stadig huske min svigerfars protester, da jeg begyndte at købe tilbehør, bl.a. et sengetæppe, for at kunne lave en pæn udstilling. Han var jo vant til, at næsten alt blev lavet på bestilling.

Fischers har ikke ambitioner om at udvide forretningen til en kæde. De har prøvet med en lille filial i Nørregade, men lokalerne var ikke store nok, til at man kunne have en god udstilling, så de foretrækker at have det hele samlet, og bryder sig ikke om at prøve at slå noget op i andre byer - de mener, man skal holde sig til arnestedet.

Tillidsforhold

Vi var med på Sydjysk Udstilling i 1951, siger parret. Og det gav os en masse kontakter, som vi har bygget på lige siden. Vi tror også, det betyder noget, at folk kender vort firma. Deres forældre og bedsteforældre har købt møbler hos os. Det giver et tillidsforhold, som vi er glade for. Og det er da sjovt ind imellem at blive præsenteret for, at folk stadig har møbler med bedstefar, Johannes Fischers, stempel i, stående i deres stuer.

- haj